

Sprevod kraljice Viktorije v Windsor.

2. t. m. dopoldne se je vršil v Londonu sprevod kraljice Viktorije. Rakev s kraljevo družino in z zastopniki raznih držav je dospela v London ob 11. uri dopoldne. Na peronu so jo čakali kralj portugalski, kralj belgijski, kralj grški, nadvojvoda prestolonaslednik avstro-ogrski, veliki knez naslednik ruski in drugi principi razne deputacije. Pozdravili so jih kralj Edvard in kraljica Aleksandra ter nemški cesar. Med tem je neslo 6 gardistov rakev na lafeto. Ob pol 12. uri se je začel sprevod pomikati. Maršal Roberts, z maršalsko palico v roki, je vodil vojaštvo, ki je imelo na levem rokavu črno ovezo. Za četami so jezdili tuji vojaški atašeji in generalni štab, dvorniki in najslavnejši ter najodličnejši angleški možje. Lafeto z rakvo je peljalo 8 konj, na katerih so jahali postiljoni v zlatovezenih livrejah. Kraljevski konjarji so stopali na straneh. Rakev je bila pokrita s teškim svilenim, belim mrtvaškim prtom. Ob desni in levi strani rakve so šli visoki častniki. Za rakvijo pa je jezdil kralj Edvard, na njegovi desnici Viljem II., na levi pa nadvojvoda COUNAUGH. Viljem je jezdil belca ter je bil v rudeči uniformi angleškega maršala. Drugi suvereni in zastopniki držav so jezdili v vrstih po trije. Vse svetilke po ulicah so bile ovite z lovorjem in s cvetljicami ter zavite s črno tančico. Z hiš so vihrale zastave, z okenj in balkonov pa so visele črne in škrlataste preproge. Sprevod je šel na kolodvor Paddington, odkoder se je prepeljala rakev v Windsor. Tam se je blagoslovila. Vendar je ostala ondi le do ponedeljeka in se končno prepeljala v kraljevsko grobnico v Frogmore. V Londonu je bilo te dni več milijonov tujcev.

Razne stvari.

Od Sv. Andraža v Slov. goricah došla nam je pritožba, da tamkajšna gospodična poštarica deluje proti „Štajercu“ nepristojno. Vsak kdor se na ta list naroči, se od te ženske nagovarja, naj bi se rajši na „Slov. Gospodarja“ naročil, tako da se ljudje že ne upajo naročila pri tamošnjem poštnem uradu oddati. Ko je pred kratkem gospod Fras svojo hčerko na pošto po „Štajerca“ poslal, pograbila je poštarico taka jeza, da je časopis zagnala na tla. Mi opozarjamo poštno ekspeditorico na nek gotov ukaz c. kr. poštnega ravnateljstva, po katerem ima ona „Štajerca“ ne samo redno dostavljati, ampak razen tega po zgoraj omenjenem ukazu na ravnanje tega lista še posebno paziti. Ako ta opomin ne bo rodil sadu, bomo mogli poseči po ostrejših sredstvih.

Iz Sv. Vida pri Ptujju se nam poroča: Velika razburjenost radi roparskih druhali je ponehala in javna varnost je zopet v redu. Tatinski vlomi so že zdavnaj ponehali in tudi tiste fantovske in mlajših kmetov bande, ki so se po noči okoli klatili, vežna vrata zavezovali, živino iz hlevov izpuščali in slepo streljali, namreč zategadelj, da so s tem svoje šale zbijali. Vse to pa jih je tudi minilo, ker jim je to

slabo šalo naša marljiva žandarmerija odvzela. Takim junakom odvzeto je bilo 12 pušk, ki so se shranile pri c. kr. sodišču. V Haložah je toraj vse v najlepšem redu in bi bilo le želeti, da bi se v našem kraju oglasili vinski kupci, ker zaradi tega hrupa še veliko vina prav izvrstnih vrst ni prodanega.

Mnogostranski gospod. Gospod župnik Kralj v Leskovcu pustil je po odstopu dosedajšnjega načelnika konzumnega društva, sebe kot načelnika izvoliti. On je pa avanziral tudi do „kelnerja na račun“ konzumnega društva. Dne 1. januarja prikazal se je gospod Kralj v spremstvu svojih služabnikov, oborožen z „župo“ in veliko skledo pečenke v gostilni, moral pa je zopet odkuriti, ker ga prejšnji natakarkar ni notri pustil. Dne 2. januarja je konečno natakarkar odstopil in odšel, in no — od takrat dela slavno župnišče klobase, kolje teleta in gospa farovžka kuharica vodi restavracijo.

Iz Lukavec na Murskem polju. Dragi „Štajerc“! Zopet te prosim za mali prostorček. Poročam ti veliko veselje, ki ga tukaj v ljutomerskem okraju že dalj časa uživamo. Mavha dr. Rozina je namreč že polna in popihal jo bo tje, kjer izhaja lažnjivi kljukec — v Maribor. Ko doživimo tisti veseli čas, ko nam ga bo vlak za vselej odpeljal, bomo tri dni praznovali in se veselili, kakor Izraelci, ko so se rešili egiptovske sužnosti in kralja Faraona. Dr. Rosina pa je žiher vesel, da je 6. januarja snežilo in nas tako vreme od Vračkotovega shoda zaderžalo, kajti drugače bi se bila le Rozinova vroča kri hladila. Iz naše fare Sv. Križa na Murskem polju piše v lažnjivem kljukecu nek „kmečki sin“ in pravi, da „Štajerc“ le takim v roke zahaja, kateri so svoje premoženje lahkomišlno zapravili. Zapomnite si kmetje to lepo pohvalo od lažnjivega kljukeca, ker po njegovem so tisti, ki „Štajerca“ berejo — sami lumpi. Kmet.

Od Sv. Križa na Murskem polju. Dragi „Štajerc“, tudi pri nas se močno razširjaš, čeravno te nekateri tvoji sovražniki preganjajo povsod, kjer te le zamo-rejo. Posebno se repenčita v naši okolici dva „purgmajstra“ ali po domače rihtarja, katera te črtita ko peklenšček blagoslovljeno vodo in gorje tistemu vaščanu pri katerem te ta dva „purimajstra“ iztakneta. Tudi več drugih zakletih sovražnikov imaš, ki na tebe prežijo in ugonobijo ako te v roko dobiti zamorejo. Vendar ne zameri jim, ampak odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo. Le malo še potrpi in čez nekaj časa boš zahajal tudi pri nas v vsako kmečko hišo. — Vsak začetek je težek. — Zadnji „Sloven. Gospodar“ piše v nekem dopisu od Sv. Križa, ki pa je zopet lažnjiv. Piše namreč, da tukajšnji trgovski pomočniki silijo s teboj pred popoldansko službo božjo, kar pa ni res. (Saj tega potreba ni, ker dobro blago se hvali samo.) Res pa je, da te fantje in drugi iz okolice izrecno sami zahtevajo, na kar se jim tudi ustreže. Mi vemo zakaj „Gospodar“ tako cvili. On se boji, da bi še tistih par naročnikov zgubil, ki jih tukaj ima in ker napram tvoji mladosti vidi tvoje naglo razširjenje. Č. fant od fare.